

Apartmanda Komşuluk

— conı · 11 Nisan 2013

---

3. APARTMANDA KOMŞULUK

Kapı karşı iki komşu birbirine yabancı
Ananeye uymuyor ki bu, geçekten çok acı.
Adını, sanını bilmiyorum, bu nasıl komşuluk?
Huzursuz oluyorum, duygumsa suçluluk.

Kim mülk sahibi, kim hancı, kim yolcu?
Sakallısı, türbanlısı, kim sağcı, kim solcu?
Asansörde karşılaşırsam, merhaba yok selam yok!
Bilinmez ki komşulardan kimler aç, kimler tok!

Soramazsın ne köyünü ne de ilini
İstesen de çalamazsın kapısının zilini,
Konuşursan öğrenirsin, şivesini, dilini,
Görmek mümkün silkelerken pencereden kilimi!

Toplantıda aynı yüzler, kimsenin kimseyi taktığı yok,
Nezaketmiş, ananeymiş hiç de baktığı yok.
Muhtaç olsan külüne, odun yok, yaktığı yok.
Yönetime talip yok, tenkit ile şikayet çok

Zaman geçer, göre, göre yüzler olur aşına.
Zaman gelir, elvedasız, bunlar da evden taşına.
Gelenler, gümbürtüyle, tak takayla, gidenleri aratır
Ev alma komşu al “demişler, komşu evi sattırır

(Şiirlerime güzel sesiyle değer kattığı için, Güzin hanıma teşekkürler)